بسم الله الرحمن الرحيم

بداية المخطوطة

اِهو مقولو ٿيو عزت اِنهي جو شاهدا

نازل ڪيا ءِ مٿس ڪلام پنهنجو آهي معجز منجهان

امر ءِ نهي خبرون اڳين پوين جون جهنم آهن ڪونرا

ڪين ڇڏيا ءِ تهنم الي ءِ سڪي شئي جو بيانا

ولا رطب ولا يابس الا في كتاب مبين مڙئي منجهس مذڪورا

هون رحمت ءِ صلوٰة هن تن ته ربّ جي جهن آئي ايا احسانا

ءِ مٿي آل ءِ اصحابن جي آهن مشغل دين جا

مهاجر ءِ اهل صفي جا انصار احدي بدريا

تن مڙني ۾ برگزيد اٿيا چاريئي يار رسول خدا

حضرت ابوبڪر ءِ عمر ءِ عثمان ءِ علي حيدر

راضي پوءِ الله جو هجي مرشن مٿان
خير الناس بعد نبي ابوبڪر ثم عمر عثمان ثم علي اٿ اهي ترتيبا
تن مرشن قوة اسلام کي ڏني ڪيو مضبوطا
مرشد پهنجي مرتبن سان قادر ڪيا پيدا
صدق صداقت اڪبر وآهي سچو صديقا
عمر عدالت ۽ انصاف ۾ مولى ڪيو مشهورا
عثمان جامع القرآن في الحلم والحياء آهي اقتيان تنهن جو نما
علي شير شريعت طريقت معرفت حقيقت جي دنيا ۾ تنهن جو مستغرقا
در ۽ در سڪنه علم جو شهر علم جو آهي رسول خدا
سڀني سوت نبي ڪريم جي سان نبي ايندي عنايتا

انا مدينة العلم وعلي بابها اهي سند سن صفتا
تنهن ڪان طريقا مرشن سالڪن جا ٿيا پيدا
شريعت طريقت معرفت حقيقت مٿس ٿي عطا
مرشن سالڪن سلوڪ جي مشرب جو ٿيو بجا
قادري ۽ چشتي ۽ سهروردي اخفا
مرشن ان حقيقت جي بحر مان گهتان فيض للدا
غوث ۽ قطب ۽ ولي ۽ ابدال نجباء ۽ نقبا
انهين فيض فياض جي عالم سڀ اجاريا
تاجان حقيقت اچي جمع ٿي مرشن طريقين
مٿي سيد عبد القادر بغدادي جهنجونه

تنؤ ور انگوائي فيض جو مٿي جميع جهانا
هڪائين کان رنگ ونند اتئا مصبوغا
بارهين سن جي پڄاڙيءَ ۾ انهي فيض اچي ونتي جا
منجهه وجود مسعود جو مغفور مرشد سيد محمد راشدا
جنهن آئي نوبت اسلام جي ونتي زينت رفقا
وڌاءِ فيض خلق تي ڏسيو وات خداءِ
تئا متابعت ۾ اڪبر ام تي مريد سڃاء
ڪيا جهد سعيو ڪوشش ونهين فيض رسيا
تعليم حق جي ڪياءُ منجهه سفر حضرا
تئا اولاد تنهن فياض جو مٿي نور نشانا

سڻ وصف پاڳارن جي جي تئا مشتند بشنا
پهريون پاڳارو فرزند سندن نالو مبارڪ
جهنجو سيد صبغت الله شاها
جنهن رنگ ڏنو خلق کي تئو دين جو رهنما
صبغة الله ومن احسن من الله صبغة آهي بشارتا
تنهن پيرن جي پشت مان ٿيو موتي مشهورا
نالو مبارڪ جنهن محبوب جو آهي سيد علي گوهر شاها
تنهن مرشد مربي خلق کي ڪئي تعليم جديدا
مٿي دين الله جي ٿئو خلق جو رهبرا
پٺي تنهن سيد جيمان ٿئو صاحب علم سخا

ستواسا دوكري الله تعالیٰ کو بئو مگر ھئ جو عذاب کري انکيءَ سببان مال ۽
اولاد انن جي معبد دنيا جو مال ميڙڻ لاءِ تڙ ادا ڏکن ترسندا ۽ قوت عيال جيلاءِ
گهڻي مشقت لهندا ۽ باھر نکرڻ ۽ وحان جا تڙ ادبي پيشماني سان حالت ڪفر جيم
ڪافرتي مري ۽ ويحن سوا الله تعالیٰ حق انن منافقن جي ارادو ڪيو اھي تنه ڪري
مال ۽ اولاد انن جا تڙ سبب عجب نکرهو اهو مال ۽ اولاد انسلاءِ وبال اھي

وَإِذَآ أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ ءَامِنُوا۟ بِٱللَّهِ
وَجَٰهِدُوا۟ مَعَ رَسُولِهِ ٱسْتَـْٔذَنَكَ
أُو۟لُوا۟ ٱلطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا۟ ذَرْنَا
نَكُن مَّعَ ٱلْقَٰعِدِينَ ۝ رَضُوا۟ بِأَن
يَكُونُوا۟ مَعَ ٱلْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ
قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۝

الله تعالیٰ فرمائيو ته جنھ وقت نازل ڪيو ٿي ڪنھ سورة سچي يا تورات مان ٽکرڪي
هن ڳال لاءِ جو ايمان آڻيو سان هيڪڙائي الله تعالیٰ جي ۽ جنگ ڪريو گڏجي
رسول ڪريم سان معبوات ت الله تعالیٰ جي ڪافرن سان سوا ھو حڪم ڏنو ويو
تنھ سورة ۾ موڪل گهرن توکنا يا رسول الله انن منافقن ما صاحب دولت جا ۽ طاقت
مند جي چون ته ڇڏي ڏي اسانکي جو نڪي اسانکي پاڻ سان جنگ ۾ ته گڏ ٿيون اس ۽
ويهندڙن سان يعني جيڪي ته بيمار ۽ مريض ويهي رهيا آهن جنگ ڪنا تي اسين ٻيو انن
سان گڏ ويهي رهون سوا الله تعالیٰ فرمائي ته راضي ٿيا اھي منافق ڪرطا

پوين جيسان ته رهن گهرن ۾ مريضن سان . گڏ جي ۽ پر سو مهر ڪيتي آهي قلبن انن
منافقن جيتي پوءِ اهي حق نٿا سمجهي سگهن

لَٰكِنِ ٱلرَّسُولُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ
جَٰهَدُوا۟ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ ۚ وَ
أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلْخَيْرَٰتُ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ
هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ۝ أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمْ جَنَّٰتٍ
تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ
فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ۝

الله تعالیٰ فرمائيو ته رسول الله جو ۽ بيا اهي جن ايمان آندو سان رسول الله
جي سو جنگ ڪيائون مالن پنهنجن سان جو جنگم خرچ ڪيائون ۽ پنهنجن سرن سان
بروڙيا ته اهڙا شخص آهين واسطي انن جي نيڪي بي حساب جي جو لت ۽ فتح بنيا ۾ حاصل تين
۽ آخرت ۾ بخشش ۽ بهشت ۽ اهڙا شخص اهي جو ٽڪي وارا آهين ۽ سنيا ئيو آهي الله تعالیٰ
واسطي انن جي باغن بهشتن جيڪي جو جاري آهين هيٺان انن جي ڪٺي هيٺ ڪير ۾
ماکي ۽ پاڻي ۽ خمر جي جو هميشه هنڌ منجهه انن آهو ٿيو ٽکو وڏو مراد وڏي جا کالحو
با حهنم جي ڪنا ٿي ۽ طرح نظر جي نعمت ۾ سگر بيو هميشه اهاتمام وڏي مراد آهي

وَجَآءَ ٱلْمُعَذِّرُونَ مِنَ ٱلْأَعْرَابِ

لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا
اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ○ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ
وَلَا عَلَى الْمَرْضَىٰ وَلَا عَلَى الَّذِينَ
لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا
لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ
سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ○ وَلَا
عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ
لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَّ
أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا

أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ○ إِنَّمَا السَّبِيلُ
عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ
رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَ
طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ○

الله تبارڪ و تعالیٰ فرمائي ٿو بيان جنگ ڪان جهڙو ته يا رسول اوهان طرف ڪجهه عذر ڪندڙ ٻهراڙيءَ وارن مان
جو موڪل گهرڻ جي نيت ڪري آيا ته جيئن جنگ تي وڃڻ کان ... اسان جي
ٻنيءَ ٻارو اهل ۽ مال اسان جا ... سوا هو فقط عذر ڪيا ۽ موڪل ... اسان کي
جنگ تي نه ٿي رسول الله جو ... رهيا آهي جن ڪو ... الله تعالیٰ ۽ رسول کان ...
جن جو ايمان جي ... دلين ۾ ... منافق ٻهراڙيءَ وارا ...
عذر ڪيا ۽ سو سگهو ئي ... انهن جن ڪفر ڪو انهن ٻهراڙيءَ وارن مان عذاب ...
دنيا ۾ قتل جو عذاب ۽ آخرت ۾ باه دوزخ جيئون الله تعالیٰ فرمائي ٿو ته نه آهي ڪو گناه مٿي
ضعيفن ۽ نڪو مٿي بيمارن ۽ نڪو مٿي انهن جن وٽ ڪينهي مال جو خرچڻ لاءِ
باب جنگ جي ... ضعيف ۽ بيمار ۽ مسڪين ... جنگ ۾ ته انهن تي ڪو گناه ڪونهي
جڏهن خير خواه ... الله تعالیٰ ۽ رسول الله جي ... ته آهي نيڪو ڪارن تي
جي نصيحت ڪندڙ آهن ڪو گناه ۽ عتاب ... منافقن تي جنگ جي
دل ۾ دغا آهي ۽ جن جي دل صفا آهي تن تي ڪو عتاب نه آهي ۽ الله تعالیٰ غفور رحيم
آهي جو مرهيندو ... جنگ ڪنارو ... رحمت ...
... يا رسول الله
... سوار ڪريان ...

ذڪر هن ڳالهه جي جا نٿي لڏ وان ڪنهن حج کي جو جن
وهانئيا ۾ سبحان انڌولا ۾ ... ٿا هوا رسول ڪريم عليه الصلوٰة
ان کي اڳي سفر ۾ پري ۾ جته اهي روئي پا ... تڏهين ولي ويا پوءِ الله تعالى فرمايو نبوت
والسلام ڪنا بيا اصحاب سگورا انکي ... تي جي موڪل گهرنتا تو ڪنا گهرن ۾ تکر لهي
نه اهي کو عتاب ۽ ملامت ٻن تي ڳمرا ان تي ... جو منبرات ۾ راضي ٿيا اهين هن ڳالهه
۽ حال ۾ اهي جو دنيادار اهين جي سامان حبڪه جو ... ۽ نندڻ ٿڪ ٻار ... تڪر
جي مجن گتذ الن ۽ ٻارن سان يعني حبڪه نڌو تين ... الن ۽ نند ... الله تعالى قلبن ان جهڙي
ويجهي ٿهسن جن تي حبڪاڻي ڪوڙ ڪريهي ... ڪي ... الله تعالى ...
پوءِ اهي نتا جا ... امر الله تعالى حبڪي ۽ ... ٿهنتا حق ڪي ... سبحان اهڙا
کوڙ عذر تاڪن ۾ جي سمجهن ها ته اهي ڪوڙ اعذر ... ڪن ها جنگ تي ... رسول
ڪريم عليه الصلوٰة والسلام سان

الحمد لله والمنة اول سيپاري گان
وڃي ڏهين سيپاري واعلموا تائين
تفسير كوثر شاه مردان مسمى به ارشاد
الصديقين لهداية المتقين مجز
وقت مو چاري گهڻي محنت سعي
سان تيار ٿيو

نهاية المخطوطة